

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.486/2023/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Hegedűs Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Hegedűs László ügyvéd

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Herczeg Anikó Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe², ügyintéző: dr. Herczeg Anikó ügyvéd

A per tárgya: személyes adat jogsértő kezelése és sérelemdíj iránti igény

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 65.P.22.639/2022/19.

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 330.000 forint nettó perköltséget és 12.000 forint le nem rótt eljárási illetéket a Magyar Államnak, az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételi számla javára az esedékesség napjáig.

[2] Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a felperes három kereseti kérelmet terjesztett elő, melyből az első két kérelem jogsértő adatkezelés megtörténte, illetve a tájékoztatási kötelezettség elmulasztásának megállapítása iránti, a harmadik kérelem pedig sérelemdíj iránti igény volt. Keresetét nem a speciális szabályként érvényesülő GDPR adatkezelési rendelkezéseinek megsértésére alapította, hanem igényérvényesítése jogcímeként az Infotv. 5. §-át és 14. §-át jelölte meg, a sérelemdíj iránti igényét az Infotv. 23. § (5) bekezdés c) pontja alapján terjesztette elő. Ezért az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy történt-e olyan jogsértő adatkezelés, amiért az alperes felelősséggel tartozik, amennyiben igen, akkor az adatvédelmi objektív szankciók, illetve a sérelemdíj, mint a személyiségi jogsértés szubjektív szankciója alkalmazható-e az alperessel szemben.

[3] A sérelemdíj iránti igény vonatkozásában az Infotv. 24. §-ának és 23. § (5) bekezdésének rendelkezésére utalt, e körben arra, hogy a két rendelkezést együttesen kell értelmezni és ezért sérelemdíj megfizetésére csak személyiségi jogsértés megállapítása esetén van lehetőség. Ilyen anyagi jogi alapon azonban a felperes módosított kereseti kérelmében sem terjesztett elő igényt, nem hivatkozott személyes adatainak jogsértő kezelése okán a személyes adatai védelméhez fűződő személyiségi joga megsértésére. Ezért a személyiségi jogsértés esetére érvényesíthető szubjektív szankció iránti kérelme jogalap hiányában nem lehetett alapos.

[4] Nem találta alaposnak a két megállapítási kereseti kérelmet sem, melyeket a felperes az Infotv.-re alapítottnan terjesztett elő. A felperes előadásának tartalma alapján kérelme az Infotv. 23. § (5) bekezdés a) pontján alapult, arra hivatkozással kérte a személyes adat jogsértő kezelése megállapítását, hogy a NAV-on keresztül a NEAK rendszerbe kerültek az

alperes megbízottjának közreműködésével a személyes adatai. E körben rögzítette, hogy az alperes megbízottja (könyvelője) továbbította a felperes személyes adatait – a TAJ-számát és az adószámát, az alperes ügyvezetője nevével együtt – a NAV felé. Ez a téves továbbítás téves adatkezelésen alapult, az alperes megbízottja nem jogszerűen kezelte a felperes adatait, mivel nem az alperes munkavállalójaként, hanem az alperes másik megbízó cége alkalmazottjaként volt érintett a felperes az adatkezelésben. A jogsértő adatkezelés adatvédelmi incidens, amelyet azért nem állapított meg az elsőfokú bíróság jogsértő adatkezelésként, mert az adatok NEAK rendszerbe kerülését róta a felperes az alperes terhére, ez azonban – a rendelkezésre álló nyomozati határozat alapján – nem az alperesnek volt betudható, nem az alperes működött közre a NEAK rendszerbe történő adattovábbításban.

[5] A második kereseti kérelem elutasítása kapcsán kifejtette, hogy a felperes keresetében azt róta az alperes terhére, hogy a NEAK rendszerből való törlésről nem tájékoztatta. E körben az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperest nem terhelte kötelezettség, mivel erről a tényről ő maga sem értesült, hiszen a NAV volt az adatok NEAK rendszer felé továbbítója és a NAV kapott tájékoztatást a NEAK-tól. Az alperes nem értesült a rendszerbe történő juttatásról, saját maga a NAV felhívására elvégezte az adatvédelmi incidens korrigálását, azt pedig már nem tudta, hogy továbbításra kerültek az adatok a NEAK felé, ekként a törlésről sem értesülhetett, melynek következtében a felperest sem volt köteles tájékoztatni az incidensről. Bár a NAV felé történő alperesi adattovábbítás jogsértő volt, azonban a módosított kereseti kérelem nem ennek megállapítására irányult, hanem a reparációról való tájékoztatás elmaradására alapította igényét a felperes.

[6] Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy a személyes adatok megsértésével kapcsolatos igényérvényesítésnél a jogsértő magatartás megjelölése határozza meg a bizonyítást, a bíróságnak a megjelölt alperesi magatartás jogszerűségét kell vizsgálnia, értékelnie. Az alperes helytállóan védekezett azzal, hogy a sérelmezett adattovábbítások nem tartoztak hozzá, e körben tájékoztatási kötelezettség sem előzetesen, sem utólagosan nem terhelte. A felperes személyes adatait nem kezelte személyiségi jogot sértő módon, ezért sérelemdíj fizetési kötelezettsége sem keletkezett.

[7] A perköltség viselése tárgyában a Pp. 83. § (1) és (3) bekezdése alapján határozott azzal, hogy a pervesztes felperes köteles megfizetni az alperesnek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ára alapított, a kereseti kérelem benyújtásakor a költségjegyzéken felszámított, majd a tárgyalásokon való részvételre és előkészítő irat készítésére tekintettel korrigált ügyvédi munkadíjat. Az igényelt összeg nem volt eltúlzott.

[8] Tekintettel arra, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § o) pontja alapján csak abban az esetben tárgyi illetékmentes az eljárás, ha a felperes csak személyes adata jogsértő kezelésére alapított igényt érvényesít, ezért a személyiségi jogsértés címén előterjesztett megállapítási kérelem és sérelemdíj iránti igény vonatkozásában az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján számított 12.000 forint illetéket a pervesztes felperesnek a 3/2017. (IV. 3.) IM rendelet alapján kell megfizetnie.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a terhére megállapított 330.000 forint nettó perköltség 100.000 forintra történő leszállítását kérte, másodfokú perköltség megállapítása mellett.

[10] Fellebbezését a Pp. 370. §-ára alapította, kizárólag a perköltség összegét sérelmezve. Nem vitatta, hogy az alperes képviselője az átlagot messze meghaladó szinten látta el képviseleti tevékenységét, ugyanakkor – bár részben adatvédelmi jogszabályok alapján folyt le a per – a személyiségi jogi rész pertárgyértéke 200.000 forint volt, ez a minimális összegű sérelemdíj eltúlzottnak nem tekinthető, a 330.000 forint perköltség megállapítása viszont messzemenőleg eltúlzott. Az ügyvédi munka mellett a perköltség megállapításánál a szükségességet és az arányosságot és vizsgálni kell, nem lehet a pertárgy értékét lényegesen meghaladó perköltséget megállapítani. Figyelembe kell venni a pertárgyértéket (12.000 forint volt az előírt peres eljárási illeték) és, hogy minimális volt az előterjesztett sérelemdíj iránti igény. A per nem tartott hosszú ideig, mindössze két tárgyalás megtartására került sor. A Pp. 170. § (3) bekezdés a) pontjára utalással nyilatkozott, hogy a pertárgy értéke jelen esetben a per tárgyának jellege miatt nem állapítható meg, hiszen a személyes adatok védelméhez fűződő jognak és a személyes adatok kezelésével összefüggő érintetti jogoknak az értéke pénzben nem kifejezhető. Jelen perben előterjesztett valamennyi kereset a személyes adatainak védelmével kapcsolatos, így tárgyi illetékmentesség illeti meg.

[11] Fellebbezési ellenkérelmében az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta és 50.000 forint másodfokú perköltségben kérte marasztalni a felperest.

[12] Megítélése szerint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-ára alapítottan, a megbízási szerződés szerint számított költségigénye nem volt eltúlzott. A becsatolt megbízási szerződésből megállapítható, hogy az ellenkérelem elkészítése és benyújtása 100.000 forint ügyvédi munkadíjjal járt, a tárgyalási peres képviselő díja 60.000 forint fix összegben került meghatározásra, míg egyéb felmerülő okiratszerkesztés 25.000 forint/óra alapul vételével került megállapításra. Az óradíjak nem tekinthetők eltúlzottnak, mérséklésükre nincs mód. Az eljárásban 11 oldalas ellenkérelmet (2023. január 16.) készített, majd öt oldalas viszontválaszt szerkesztett (2023. március 7.), továbbá három oldalas előkészítő irat született a felperes keresetmódosítására (2023. május 8.), ezen túlmenően pedig két tárgyaláson (2023. március 23-án és május 11-én) vett részt a jogi képviselő. Az ellenkérelem és az előkészítő iratok elkészítése hosszabb időt vett igénybe, figyelemmel az eljárás tárgyára, a kereseti kérelemben foglaltakra. A jogi képviselőnek széles körű adatgyűjtést kellett végeznie, egyeztetett egy könyvelőiroda munkatársaival és speciális jogszabályokat, adó- és TB-szabályokat kellett áttanulmányoznia, így összetett feladatot igényelt az ellenkérelem és az előkészítő iratok elkészítése, melyek megítélése szerint színvonalas munkák. Mindez teljesen független a per tárgyának értékétől. Megítélése szerint nincs olyan körülmény, ami a megbízási szerződés alapján felszámított ügyvédi munkadíj mérséklésére okot adna. Az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj arányban áll az elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A felperes fellebbezési álláspontja téves, mert a pertárgyérték nagysága nem adhat alapot az ügyvédi

munkadíj mérséklésére. A per lefolytatásának ideje sem indokolja a munkadíj mérséklését, miután három írásbeli beadvánnyal is élnie kellett az ügyben, valamint két tárgyalás megtartására került sor, tehát kb. fél éves időszak alatt intenzív jogi munka szükségessége merült fel.

[13] A felperes fellebbezése nem alapos.

[14] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[15] A felperes fellebbezése alapján a Fővárosi Ítéltáblának abban kellett állást foglalnia, hogy a megbízási szerződésben kikötött és az elsőfokú bíróság által az alperes felszámításának megfelelően megállapított ügyvédi munkadíj arányban áll-e a pertárgy értékével, a jogi képviselő által ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, vagy az eltúlzottnak tekinthető.

[16] Az alperes a 32/2023. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja és a Pp. 81. § (5) bekezdésének megfelelően a csatolt költségjegyzék alapján kérte kötelezni a felperest összesen 330.000 forint összegű ügyvédi díj megfizetésére. Az IM rendelet 2. § (2) bekezdése értelmében az így megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

[17] A becsatolt, 2023. január 9-én kelt megbízási szerződés szerint az alperes jogi képviselője az ellenkérelem elkészítése és előterjesztése okán 100.000 forint ügyvédi munkadíjra, a tárgyalási peres képviselet esetén tárgyalásonként 60.000 forint, további okiratszerkesztés, konzultáció címén óránként 25.000 forint összegre jogosult.

[18] A periratokból megállapíthatóan az alperes jogi képviselője 11 oldalas ellenkérelmet, 5 oldalas viszontválaszt és 3 oldalas előkészítő iratot szerkesztett és küldött meg a bíróság részére. Az ügyben 2023. március 23. és 2023. május 15. napján került sor tárgyalás megtartására, ahol az alperesi képviselő jelen volt. A kikötött munkadíj nem minősül túlzottnak, a csatolt okiratok tanulmányozása az alperes jogi képviselője részéről időigényes ténybeli és jogi felkészülést igényelt.

[19] A felszámított díjak a megbízási szerződésben foglaltaknak megfeleltek, fentiek alapján a másodfokú bíróság megítélése szerint a megállapított összeg arányban áll a kifejtett

ügyvédi munkatevékenységgel, nem merült fel olyan körülmény a peres eljárásban, amely okot adna a felszámított ügyvédi munkadíj mérséklésére. Az alacsonyabb összegben igényelt sérelemdíj mértéke és az adatvédelmi igényre alapított kereseti kérelem meg nem határozható pertárgyértéke önmagában a leszállítás alapjául nem szolgálhat, az elsőfokú bíróság által megállapított összeg szükséges és indokolt volt.

[20] A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárás során felmerült perköltség megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte. Az alperes javára járó ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (Ükr.) 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint, a csatolt megállapodásban írt óradíj alapulvételével állapította meg. Az alperes a fellebbezési ellenkérelem elkészítéséért 2 munkaórát számolt fel, ami a kifejtett munkatevékenységgel arányban állt.

[21] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes volt.

Budapest, 2023. december 14.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke – a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró